

РЕШЕНИЕ

№ 5702

гр. София, 28.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 30.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **10518** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по иск за обявяване нищожността на решение № 191/15.04.2009г., постановено по КАдмД № 20/2007г. на Административен съд Смолян, предявен от С. М. А., Д. Сами А. и А. Сами А. против Министерство на земеделието и храните (МЗХ) и Общинска служба по земеделие – С. (ОСЗ). Ответниците оспорват иска като неоснователен. Вторият ответник излага и доводи за недопустимост на исквете спрямо него поради липса на процесуална дееспособност на службата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Ищците са наследници по закон на Сами А. А., свидно от представеното удостоверение за наследници № 002120/27.04.2009г. на [община]. Той е обжалвал частично решение на Поземлена комисия (ПК, понастоящем ОСЗ) С. № 43/20.07.2000 г. по реда на чл.13, ал.6 от Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд (ЗВСГЗГФ). По жалбата е било образувано гр. д. № 762/2005г. на Районен съд (РС) С. и по него е било постановено решение № 442/01.02.2007г., с което жалбата е отхвърлена. Срещу решението е подадена касационна жалба, постъпила на 23.02.2007 г. в РС С.. Видно от писмо изх.№ 1368/05.06.2007 г. на Окръжен съд Смолян, делото на РС им е било изпратено на 15.03.2007 г. с вх. № 1358 и на следващия ден - 16.03.2007 г., делото е изпратено по компетентност на Административен съд Смолян (АСС), без да е образувано отделно производство пред окръжния съд. В АСС по касационната жалба е образувано КАдмД № 20/2007г. и

постановено окончателно решение № 191/15.04.2009г., с което решението на РС е оставено в сила.

С настоящите установителни искиове с правно основание чл. 270, ал.2 във вр. с чл.124, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), във вр. с чл.144 АПК, ищците твърдят, че решението на АСС по КАДмД № 20/2007г. е постановено от некомпетентен съдебен орган; то е нищожно и създава привидност за приключване на административната процедура, тъй като е постановено извън пределите на правораздавателна компетентност на административния съд.

Съгласно чл. 270, ал.1 от ГПК когато първоинстанционното решение е нищожно, въззивният съд прогласява нищожността и ако делото не подлежи на прекратяване, го връща на първоинстанционния съд за постановяване на ново решение. В ал. 2 на същият текст е предвидено, че нищожността на решението може да се предяви по исков ред безсрочно или чрез възражение. Предвид чл.128, ал.1, т.7 АПК, настоящият съд следва да разгледа предявените искиове, и доколкото не е налице специална уредба на производството в АПК, на основание чл.144 от последния следва да намерят приложение правилата на ГПК.

Легално определение за нищожност на решението липсва както в отменения ГПК (чл. 209), така и в понастоящем действащия. Ето защо, съдържанието на понятието следва да се извлече чрез тълкуване, основаващо се на характера на съдебното решение като едностранно властническо волеизявление на държавен правораздавателен орган, с което се разрешава правният спор.

Както е посочено в мотивите на решението от 31.01.2011г. по гр. д. № 23983/2009г. на Софийски районен съд, 41 състав, правната теория и съдебна практика приемат, че нищожно е всяко решение на съда, което не дава възможност да бъде припознато като валиден съдебен акт, поради липса на надлежно волеизявление. Липса на волеизявление е налице, когато решението е постановено от незаконен състав, произнесено е извън пределите на правораздавателната власт на съда или не може да се направи извод за наличие на волеизявление, защото не е изразено в писмена форма, липсват подпис или подпис на съдебния състав под съдебния акт или пък решението е неразбираемо и неговият смисъл не би могъл да се извлече дори при тълкуване. Нищожният съдебен акт е засегнат от най-тежката форма на порочност, поради което заинтересованата страна може да релевира нищожността на съдебното решение и чрез възражение, а при обжалване съдът следи служебно за валидността на акта. Не всеки порок /освен изброените/ води до нищожност и в тази връзка не съществува знак за равенство между нищожното, недопустимото или неправилно решение. В случая данните по делото по безспорен начин сочат, че постановеното решение от Административен съд Смолян по реда на глава X. от АПК във връзка с чл.13,ал.6 от ЗВСГЗГФ не е нищожно.Административнопроцесуалният кодекс (АПК) е обнародван в "Държавен вестник" бр. 30/11.04.2006 година. В § 142 от неговите Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) е регламентирано коя част от него кога влиза в сила, а в § 4 от ПЗР на АПК е уреден въпросът за компетентността на съдилищата за разглеждане на делата в различните хипотези на образуването им. Съгласно § 4, ал. 1 от ПЗР на АПК, образуваните след влизане в сила на кодекса до 1 март 2007 г. административни дела се довършват по досегашния ред. В случая административното дело пред РС С. под № 762 е било образувано през 2005 г., решението по него е постановено на 01.02.2007 г.; на 23.02.2007 г. в РС С. е постъпила касационната жалба, по която не се установява да е било образувано дело в Окръжен

съд Смолян.

Наред с това, съгласно чл. 13, ал. 6 от ЗВСГЗГФ, в действащата към момента на произнасянето на съдилищата редакция, компетентен да разгледа жалби срещу посочената категория решения на ОСЗГ е районният съд, а касационна инстанция по жалби срещу решението респ. определение, с което се туря край на производството, постановено в производство по чл. 13, ал. 6 от ЗВГЗГФ е съответният административен съд. Изменението на разпоредбата е влязло в сила от 01.03.2007 г.

Тъй като АПК не съдържа изрична разпоредба към кой момент следва да се приеме, че е образувано административното дело по реда на тълкуването за такъв следва да се приеме постъпването на жалбата в съда, тъй като тогава възниква процесуалното правоотношение във връзка с търсената правна защита. Изложеното сочи, че меродавен за подсъдността според разпоредбите на § 4, ал. 2 ПЗР на АПК е моментът на образуване на делото пред административния съд, а не висиящността на правния спор. Независимо, че изпращането на адм.д.№ 762/2005 г. по описа на РС С. в Окръжен съд Смолян е извършено след 01.03.2007 г., компетентен да се произнесе по касационната жалба е бил Окръжен съд Смолян, тъй като по силата на чл. 118, ал. 2 от ГПК делото се счита висящо пред този съд от деня на подаване на жалбата пред ненадлежащия съд, като извършените от последния действия запазват силата си. Идентична по съдържание е и разпоредбата на чл. 135, ал. 2, изр. 2 от АПК, като за момент на образуване на делото е посочен деня на завеждането му пред ненадлежащия съд. С оглед логическото тълкуване на текста, следва да се приеме, че под "завеждане" на делото се има предвид моментът на постъпване на жалбата в съда, тъй като тогава възниква процесуалното правоотношение по повод търсената от жалбоподателя правна защита за нарушени права и законни интереси.

Независимо от изложеното, настоящият съдебен състав намира, че произнасянето на решението от родово некомпетентен съд не води до нищожност на постановения съдебния акт, а до неговата процесуална недопустимост. В случая не се касае за постановено решение от незаконен състав, нито е приложима хипотезата за постановяване на съдебното решение извън пределите на правораздавателната власт на съда, поради което не е налице невалидност на съдебния акт.

По изложените съображения, съдът в настоящия състав намира предявените иски срещу МЗХ за неоснователни. Исковите срещу ОСЗ са недопустими, поради липса на надлежна процесуална легитимация по отношение на този ответник в производството. ОСЗ не притежава обща процесуална дееспособност за самостоятелно участие в настоящето производство, поради което производството следва да бъде прекратено. Както е посочено в мотивите на цитираното решение на Софийски районен съд, допустимостта на иска се определя от наличието или липсата на всички положителни и отрицателни процесуални предпоставки. Процесуалната легитимация на страните в исковото производство се определя от ищеца и е абсолютна предпоставка за съществуване правото на иск, за което съдът е длъжен да следи служебно. Като орган на поземлена собственост, на когото е предоставено извършване на административни услуги и дейности по възстановяване на правото на собственост върху земеделски земи и гори, общинските служби по земеделие притежават правоспособност на административни държавни органи, която е пряко свързана с възложените ѝ за изпълнение задачи със специалния закон. В тази връзка, съдът намира, че признатата ѝ процесуална правоспособност като орган на поземлена собственост, респ. правната ѝ възможност за самостоятелно участие в съдебно производство следва да бъде

ограничена до административните производства по чл.11, ал.2 и чл.14, ал.3 от Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи (ЗСПЗЗ), респ. по чл.13, ал.2 и ал.6 от ЗВСГЗГФ, каквото настоящето не е.

С оглед изхода на спора, разноските остават за ишците така, както са направени. Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА като недопустимо производството по предявения установителен иск от С. М. А., с ЕГН [ЕГН], Д. Сами А., с ЕГН [ЕГН] и А. Сами А., с ЕГН [ЕГН], срещу Общинска служба по земеделие С., с правно основание чл.124, ал. 1 във вр. с чл. 270, ал.2 от Гражданския процесуален кодекс за прогласяване нищожността на решение № 191/15.04.2009 г., постановено по КАдмД № 20/2007 г. на Административен съд Смолян, поради това, че е постановено от некомпетентен съдебен орган.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от С. М. А., с ЕГН [ЕГН], Д. Сами А., с ЕГН [ЕГН], и А. Сами А., с ЕГН [ЕГН], срещу Министерство на земеделието и храните установителни иски с правно основание чл.124, ал. 1 във вр. с чл. 270, ал.2 от Гражданския процесуален кодекс за прогласяване нищожността на решение № 191/15.04.2009 г., постановено по КАдмД № 20/2007 г. на Административен съд Смолян, поради това, че е постановено от некомпетентен съдебен орган.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: